

gode, og da læplantningen har betydning for en stor ubestemt personkreds ud over de deltagende jordbrugere, forekommer det rimeligt, at der fortsat fra statens side kan ydes økonomisk støtte til gennemførelse af læplantningen, og for den kollektive læplantnings vedkommende må et tilskud af en vis størrelse nok anses for nødvendigt for at sikre den næsten fuldstændige lodsejertilslutning, der er en forudsætning for, at hegnssystemet kan blive effektivt.

6. Som nævnt indledningsvis har der i de senere år manifesteret sig en række problemer omkring læhegnenes placering og højde. Den største tilladte højde for levende hegn i ejendomsskel er således – (medmindre naboerne er enige om en anden højde) – 5 m, men de nye 3-rækkede læhegn, der introduceredes i 1967, påregnes at opnå en højde på ca. 10-12 m, og hele systemet ved den egnsvise læplantning er baseret på, at hegnene opnår denne højde. Hertil kommer, at det ofte er hensigtsmæssigt at lade læhegnene følge de naturlige terrænløser, hvorfor hegnslovens regler om »fælleshegn« og »egne hegn« bliver uhensigtsmæssige. En nærmere belysning af disse problemer er givet i bemærkningerne til kapitel 1 og til § 6.

7. I det foreliggende lovforslag indeholdes i kap. 1 en definition af begrebet »læhegn«, og der indeholdes desuden i kapitlet forskrifter om læhegns placering i forhold til naboejendomme og vejarealer, om ændring af læhegn, om vedligeholdelse af læhegn og behandling af den tilstødende jord og ret til færdsel på nabogrunden i forbindelse med vedligeholdelse eller renholdelse. Naboløser om læhegn henlægges til de i henhold til lov om hegn nedsatte hegnsyn med ankeadgang til den pågældende landvæsenskommission. Kapitlet afsluttes med en angivelse af de procedureforskrifter m.v. i hegnsløven, der skal finde anvendelse ved sager i henhold til læhegnsløven.

Kapitel 2 indeholder den for læplantningen foreslåede tilskudsordning. Det foreslås herunder, at landbrugsministeren får en ikke-tidsbegrænset hjemmel til at yde tilskud til fremme af læplantningen inden for en beløbsramme, der fastsættes på de årlige finanslove. Tilskuddet skal kunne ydes dels som tilskud til anlæg af læhegn, dels som støtte til forsknings-, forsøgs- og udviklingsprojekter af betydning for læplantningen.

For så vidt angår tilskud til anlæg af læhegn svarer forslaget i alt væsentlig til tilskudsordningen efter 1976-loven og den praksis, der er opbygget ved denes administration, herunder at disse tilskudsmidler fortrinsvis skal anvendes som støtte til gennemførelse af kollektive læplantningsprojekter. Begreberne

»kollektiv læplantning« og »individuel læplantning« fastlægges nu i lovtæksten, der også præciserer tilskudsgrundlaget ved de to former for læplantning. Tilskuddet vil normalt ikke kunne overstige 50 pct. af de beløb, der indgår i tilskudsgrundlaget, men landbrugsministeren foreslås bemyndiget til under særlige omstændigheder at fravige dette. Den nærmere fordeling af tilskudsmidlerne mellem kollektiv og individuel læplantning foreslås overladt til landbrugsministeren.

Af miljø- og planlægningsudvalgets beretning om en samlet strategi på marginaljordsområdet fremgår, at regeringen i forbindelse med fremlæggelsen af lovforslaget skal redegøre for, om støtten til læplantning bør betinges af, at der ikke anvendes bekæmpelsesmidler i og nær læhegn.

I forbindelse med besvarelse af spørgsmål vedrørende L 136 (Folketingssamlingen 1987/88) fra landbrugs- og fiskeriudvalget har landbrugsministeren oplyst, at der fortrinsvis anvendes mekanisk renholdelse i de kollektive læhegn. Det er overvejet om sprøjtning kan undlades, og helt erstattes ved mekanisk renholdelse, anvendelse af jorrdækning eller dækafgrøder. Det vurderes, at selvom der er en række lovende forsøgsresultater er det ikke realistisk for øjeblikket at forestille sig, helt at undlade brugen af kemiske bekæmpelsesmidler i de store læplantningsprojekter.

Det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt at forbyde anvendelse af bekæmpelsesmidler ved læhegn, hvortil der ydes støtte.

Forslagets mulighed for støtte til forsknings-, forsøgs- og udviklingsprojekter er en nydannelse. Der har gennem en lang årrække i Det danske Hedeselskab og inden for landbrugets organisationer og andre steder været foretaget undersøgelser og forsøg med henblik på udvælgelse af de mest egnede træarter og plantemateriale, plantningsmetoder og udvikling af maskiner til plantning og vedligeholdelse af læhegnene m.v. Under hensyn til den betydelige offentlige interesse i læplantningen og i, at denne bliver så effektiv og økonomisk som muligt, er det ønskeligt at tilvejebringe mulighed for, at staten økonomisk kan støtte sådanne aktiviteter. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt på forhånd at søge afgrænset kredsen af tilskudsmodtagere, der vil kunne være f.eks. institutioner, organisationer eller enkeltpersoner. Det foreslås, at landbrugsministeren ved sådanne projekter i det enkelte tilfælde skal fastsætte tilskudsgrundlaget og tilskudsprocenten. Tilskuddet skal dog i almindelighed ikke kunne overstige 50 pct. af de tilskudsberettigede udgifter, men med mulighed for landbrugsministeren til at fravige dette under ganske særlige omstændigheder.